

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 4 квітня 1987 року

№ 41 (3860).

Шна 2 коп.

СЛОВО ЧИТАЧА

У всіх сферах нашого життя іде перебудова. А якою вона має бути в бібліотечній справі? Як працювати так, щоб бібліотека стала не тільки місцем культурного дозвілля, а й важливим неформальним центром виховання молоді?

Наша бібліотека щороку обслуговує близько 12 тисяч читачів. Аналізуючи їх соціальний склад за п'ятиріччя, ми звернули увагу на те, що постійно зростає частка складових старшокласників, і лише 10 процентів — учні профтехучилищ. Така ж картина характерна і для інших бібліотек, що обслуговують юнацтво. Чому ж бібліотека не приваблює цю категорію молоді? Адже фонди бібліотек профтехучилищ комплектуються здебільшого підручниками і в деякій мірі програмною класичною літературою. А як потрібні молоді в цьому віці книги про подорожі, іс-

Комп'ютери є, а книг не вистачає

торичні, науково-популярна література з правових аспектів, твори сучасних радянських письменників, тобто книги, на яких формується особистість.

Цих книг достатньо в кожній із масових бібліотек. І все ж серед читачів учнів профтехучилищ дуже мало. Недопрацьовуємо і ми, бібліотекарі. Традиційно у нас ця категорія читачів вважається потенційними боржниками. Напачаються вони рік-другий і роз'їжджаються, не розрахувавшись з бібліотекою.

Вихід із цього становища є. Варто лише укласти договори з профтехучилищем, де передбачити повний розрахунок учня з бібліотекою. Але чомусь дирекції училищ ідуть на це з великою неохотою.

В іншому напрямі слід працювати зі старшокласниками. Зараз вони вивчають в школі нові предмети «Етика і психологія сімейного життя», «Основи виробництва. Вибір професії», «Основи інформатики і обчислювальної техніки». Своє завдання в умовах шкільної реформи ми бачимо в тому, щоб допомогти в оволодінні новими предметами, розширити знання в тій чи іншій галузі.

Якщо літературою про професії бібліотеки укомплектовані задовільно, то науково-популярної літератури з основ інформатики і обчислювальної техніки, етики і психології сімейного життя, питань екологічного виховання, проблем економіки дуже мало.

Молодь ставить до бібліотеки нові вимоги. Юнакам і дівчатам хочеться бачити в її фондах не тільки книги, ноты, грамплатівки, а й відеокасети, комп'ютери. Щоб бути на рівні цих вимог, ми повинні організувати в себе перезапис грамплатівок, магнітофонних стрічок, кабінети профорієнтації, поради на допомогу комсомольській політичній освіті — на це націлює нас перебудова.

До відома читачів. У нашій бібліотечній працює клуб «Комп'ютер», організований спільно зі школою № 5. Діти працюють на мікрокалькуляторах, знайомляться з іншою обчислювальною технікою, науково-популярною літературою з цих питань. При гострому дефіциті обчислювальної техніки на базі бібліотек стве можливим створення комп'ютерних класів, де зможуть працювати учні з різних шкіл. В перспективі цю техніку мають кваліфіковано обслуговувати спеціалісти — інженери, оператори-програмісти, які й будуть консультувати учнів. А бібліотекарі допоможуть у виборі літератури.

Значна роль у вихованні молоді відводиться бібліотекам в містах і селах області. І від них значною мірою залежить, хто завтра прийде на заводи, ферми, поля. Без любові до книги, без бажання до оновлення знань неможливо працювати з новою віддачею.

Тому організація юнацьких бібліотек, юнацьких структурних підрозділів не примха, а соціально обумовлена необхідність! На жаль, в нашій області ці питання вирішуються поки що дуже повільно. За роки, що минули з часу прийняття постанови ЦК КПРС (1974 р.) «Про підвищення ролі бібліотек в комуністичному вихованні трудящих і науково-технічному прогресі», де ставиться завдання відкриття юнацьких бібліотек, в області створено лише обласну бібліотеку для юнацтва та юнацькі абоненти в містах Світловодську і Ульяновці. Для такого великого міста, як, скажімо, Світловодськ, де дуже багато молоді, цього явно недостатньо. Потрібно відкрити (чи реорганізувати одну з функціонуючих «дорослих») бібліотеку для юнацтва. Така ж гостра необхідність навірля і в м. Знам'яні.

З. ШУШНЕТ,
заступник директора обласної юнацької бібліотеки імені О. Бойченка.

НІЖНІ РУКИ... МАШИНІСТА

Комсомолец Микола Глушенко ось уже п'ять років працює у зміні М. Грушевського в цеху № 3 по випуску діаграмних диеків Олександрійської фабрики діаграмних паперів.

Папір надходить на фабрику в рулонах. На спеціальній машині його розмотують і нарізають на листи. На перший погляд вони рівні, відхилення всього в один-два міліметри. Та для друкувальної машини «Вінторія» таке недопустиме — інше піде брак.

Ці листи на піддонах потрапляють до М. Глушенка. Машиніст перекидає їх на спеціальній столі з нахилом на один кут і починає... вібрувати. Так листи зсуваються і стос паперу вирівнює два бони,

а два інших відрізаються на машині. Після цього листи будуть абсолютно однакового розміру.

Але вони наелектризуються і злипаються. Щоб зсувалися рівно, папір треба струшувати, щоб між листами заходило повітря. Ця операція, між іншим, пони що найтрудомішша, вимагає точного окоміру, вправності.

Та не тільки якісна робота друкарів залежить від майстерності Глушенка. Віддруковану продукцію ще потрібно струсити і розрізати на вісім частин, щоб вискальничий за допомогою круглих ножів зробили дископодібні діаграми.

Є у Миколи мрія — поступити в політехнічний інститут. Хочє стати ін-

женером-електронщиком і навчитись удосконалювати машини в числовим програмним управлінням.

Свій вільний час Микола присвячує сім'ї, музиці і спортивній рибалці. Все знаряддя для рибалки, між іншим, він робить власноручно.

У дні роботи XXV з'їзду комсомолу України міськом ЛКСМУ нагородив Миколу Глушенка значком ЦК ВЛКСМ «Майстер-умілець». Вручення значка Миколі співпало з його двадцятип'ятиріччям.

А. РУДЕНКО,
громадський кореспондент «Молодого комуніста».
м. Олександрія.

Олексій ТИХОМИРОВ, якого ви бачите на цьому знімку, працює водієм Компаніївського ремонтно-транспортного підприємства. Ось уже три роки водить комсомолец свій потужний «НамАЗ» дорогами району: транспортує будівельні матеріали на сільські новобудови, вивозить добрива на поля, допомагає хліборобам збирати врожай та доставляє продукцію на державні приймальні пункти.

Олексій відмінно підготував свій автомобіль до наступних весняних польових робіт.

Фото В. ГРИБА.

АНОНС

Біля телефону—делегат з'їзду

Хочеш поговорити з делегатом XX з'їзду ВЛКСМ? Адже він не лише брати участь у роботі комсомольського форуму країни, але й шукатиме відповідей на питання, які сьогодні хвилюють молодь. У тебе, читачу, буде ще одна така можливість — довідатися делегатові зі своєю проблемою, труднощами у вирішенні того чи іншого питання, пропозицією або зауваженням щодо комсомольських документів, які ухвалюватиме з'їзд. Довірявшись, після повернення його додому спиташ, як він, делегат, виконав твоє доручення.

Отже, наступної середи, 8-го квітня, із 17-ї до 19-ї години у райкомах та міськкомах комсомолу діятимуть прями телефони «делегат — первинка» саме для таких звичних делегатських прийомів. Сьогодні ми друкуємо такі прями телефони, де вказано дні протягом двох годин на дзвінки чекатимуть делегати XX з'їзду ВЛКСМ. Ось вони: Валерій ВИСОЧИН, механізатор колгоспу імені Чкалова — Новоміргородський РК ЛКСМУ, тел. 9-23-75; Віталій ЗАВІНА — учень Сосонівської СШ — Кіровоградський РК ЛКСМУ, тел. 6-32-91; Вадим КА-

МІНСЬКИЙ, учень СШ № 5 — Гайворонський РК ЛКСМУ, тел. 2-19-30; Світлана КОВАЛЕНКО, швачка виробничого швейного об'єднання — Ленінський РК ЛКСМУ м. Кіровограда, тел. 2-55-38; Віктор КРАВЧЕНКО, учень сільськогосподарського технікуму — Бобринецький РК ЛКСМУ, тел. 2-18-34; Євген КРАСНОЖОН, бригадир КМК ВО по сівалках «Червона зірка» — Кіровоградський міськом ЛКСМУ, тел. 4-87-41; Наталія КРИЖАНОВСЬКА, шліфувальниця комбінату твердих сплавів та тугоплавких металів — Світловодський міськом ЛКСМУ, тел. 2-07-89; Лідія КУЖЕНКО, оператор машинного доїння колгоспу «Союз» — Знам'янський міськом ЛКСМУ, тел. 5-24-21; Тамара МАЛКОВА, рілник колгоспу імені 40-річчя Жовтня — Вільшанський РК ЛКСМУ, тел. 9-15-38; Тетяна ПРУЖИНА, перший секретар райкому комсомолу — Новоукраїнський РК ЛКСМУ, тел. 2-31-52; Володимир ПУШКАРЬОВ, машиніст електровоза шахти «Світлопільська» ВО «Олександріявугілля» — Олександрійський РК ЛКСМУ, тел. 3-38-64; Людмила ТАРАН, майстер відділу тех-

нічного контролю фабрики діаграмних паперів — Олександрійський міськом ЛКСМУ, тел. 2-17-09; Валентина ТКАЧ, бригадир КМК дбжильників колгоспу «Іскра» — Олександрійський РК ЛКСМУ, тел. 2-28-83; Олена ЧЕРЕВАШКО, старший продавець міського об'єднання «Промтовари» — Кіровський РК ЛКСМУ м. Кіровограда, тел. 3-32-43, 3-30-61; Віра ШУЛЬГА, маляр тресту «Кіровоградміськбуд» — Кіровський РК ЛКСМУ м. Кіровограда, тел. 3-32-43, 3-30-61; Микола ЦИГУЛЬСЬКИЙ, перший секретар міськкому комсомолу — Кіровоградський міськом ЛКСМУ, тел. 4-98-55; Павло МАЛИЙ, перший секретар обкому комсомолу — Кіровоградський обком ЛКСМУ, тел. 4-95-66.

Отже, підготуйся до прямого телефону якнайретельніше. Зваж, про що б хотів спитати делегата, що йому порадити напередодні від'їзду, дай йому ділове доручення, уповавай до продуктивної з'їздовської роботи під час виконання цього доручення. «Молодий комуніст» опублікує ту розмову, яка відбулася по прямому телефону. Отже, запрошуємо до звичного делегатського прийому!

СУБОТНИК

РОБОТА

ЗНАЙДЕТЬСЯ

ВСІМ

На закономірному пал'юному планують провести черговий рейс в Івано-Франківську область в день Всесоюзного комуністичного суботника члени комсомольсько-молодіжного колективу автогаража нашого колгоспу. Таке рішення прийняли молоді водії, очолювані Борисом Бадієнком, на недавніх комсомольських зборах. На рахунок кожного з восьми членів КМК — близько 300 кілограмів заощадженого пального.

Більший, ніж у звичайний день, обсяг робіт зобов'язався виконати молоді механізатори, ремонтники. Передбачається, що працюватимуть вони на сівбі ранніх зернових.

Знайдеться дідо й для молодих трудівників, зайнятих у невиробничій сфері. Скажімо, працівники дитсадка впорядковуватимуть територію села, розпочнуть спорудження дитячого майданчика, а спеціалісти колгоспу, культпрацівники поновлюватимуть наочну агітацію біля контори.

Гроші, зароблені під час суботника, будуть перераховані у фонд дванадцятої п'ятирічки.

О. НЕТРЕБА,

секретар комітету комсомолу колгоспу «Більшовик».

Устинієвський район.

ЗАЦВІТУТЬ

САДИ І КВІТИ

Готується до комуністичного суботника молодь Олександрійського району. Працівники райенергоуправління планують виробити валової продукції на суму 1400 карбованців, зібрати й вивезти на базу вторчормету близько двох тонн металодому, розбити газони й висадити квіти на площі 4 гектари.

Комсомольці будуть споруджувати агітмайданчик та майданчик для танців біля будинку культури у Перемозькому мікрорайоні. А робітники електроремонтної дільниці, де керівником О. Р. Янушев, дали слово працювати в цей день на заощаджених матеріалах.

Учні середньої школи, що у селі Олександрівка, вирішили в день «червоної суботи» перетворити подвір'я тракторних бригад і тваринницьких ферм у зелені куточки: тут буде висаджено близько тисячі декоративних і фруктових дерев.

На шахті імені Ленінського комсомолу планують зібрати близько 20 тонн металодому й обладнати спортивну кімнату у гуртожитку.

С. КРИВУНЬ.

Випробування ділом

Глибоке враження справило на комсомольців і молодь області, як і всієї країни, звернення ЦК КПРС до радянського народу з нагоди 70-річчя Великого Листопада. Центральний Комітет партії закликає всіх радянських людей ударно працювати в ім'я дальшого процвітання Батьківщини, спрямувати свої зусилля на розв'язання нових завдань, на успішне здійснення перебудови. Є в цьому важливому документі і рядки, звернені до молоді. Партія довіряє молоді, і молодь повинна гордитися цим довіряєм. Комсом, рідки звернення треба довести до кожного комсомольця, кожного молодого людини.

Одностайно відгукнулися на заклик москвичів провести 18 квітня комуністичний суботник, приурочений 117-й річниці дня народження В. І. Леніна, і юнаки та дівчата Кіровоградщини. Більшість з них зустріли цей день на робочих місцях. Тобі, комсор, слід подбати про те, щоб «червона субота» стала днем ударної, високопродуктивної праці. Важливо, забезпечити фронт робіт всім не-

обхідним, організувати ділове соціалістичне змагання, потурбуватися про його гласність. Значний обсяг робіт буде виконано комсомольцями і молоддю

комсорг.

На селі починається відпонидала пора — весняні польові роботи. Саме нині вирішується доля майбутнього врожаю-87.

ЩОДЕННИК
ГРУПКОМСОРГА:
КВІТЕНЬ

по благоустрою міст і сіл, озелененню вулиць тощо.

Через неповних два тижні у Москві відкривається XX з'їзд ВЛКСМ. Широкого розмаху набрала підготовка до комсомольського форуму, продовжується ударна трудова вахта по гідній зустрічі з'їзду. Триває обговорення проекту Статуту ВЛКСМ. Треба ще ширше розгорнути соціалістичне змагання по успішному виконанню планів другого року дванадцятип'ятирічки. Добитися поліпшення дисципліни, відповідальності кожного за результати своєї праці — твій обов'язок.

Треба вкласти у роботу на весняному полі всі наші творчі можливості, набутий досвід, сумління, жар комсомольських сердець. Насамперед, комсорг, подбай про високу організацію праці, чітке побутове, культурне, торговельне обслуговування сім'яч, всіх, хто працюватиме в полі.

З 1 квітня по 1 червня проводиться республіканська операція «Впровадження». Її мета — добитися ширшого впровадження в народне господарство досягнень науково-технічної творчості молоді. При міських комсоморах ЛКСМУ варто

створити спеціальні групи і рейдові бригади зі спеціалістів, робітників, колгоспників, комсомольських «проектористів». Отоні, комсорг, необхідно активно включитися у проведення операції «Впровадження».

В шкільних комсомольських організаціях продовжуються звітно-виборні комсомольські збори. Важливо, щоб головні збори у шкільних комсомольських організаціях пройшли жваво, в обстановці зацікавленого і правдивого обміну думками. Сьогодні, коли йде перебудова в усіх сферах нашого життя, шкільному комсомолу треба швидше і рішучіше позбавлятися застарілих форм і методів роботи. Не забудь, комсорг, на звітно-виборні збори запросити шефів з базових підприємств, колгоспів, радгоспів. Разом з ними слід детально обговорити, як буде організована літня трудова чверть, на яких роботах будуть зайняті школярі.

Весняні дії кінчують на старті спортсменів. Настає пора масового розгортання літніх видів спорту. Твоє завдання, комсорг, перевірити готовність стадіонів, бігових доріжок, спортивних майданчиків до змагань. Організуй спортивні змагання, здачу комплексу ГПО.

Із цими останніми словами Миколи перегукується і питання восьмикласниці Чечелівської СШ Петрівського району Людмили Дяченко:

— Чому ведеться так, що випускники йдуть працювати на фабрику, на завод у місто? Невже в колгоспі ніяк не працює?

Ось на такий ноті і закінчився звіт.

Інтерв'ю після зльоту.

Герой Соціалістичної Праці Іван Гурович Ткаченко — один з ініціаторів і засновників шкільних виробничих бригад у нашій області. Він колишній директор Богданівської середньої школи № 1 імені В. І. Леніна Знаменського району, а нині — викладач Кіровоградського державного педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна. Він також із трибуни зльоту звертався до його учасників з напутнім словом. Цій людині є що сказати і про що розповісти сьогоднішній молоді. Але ж хіба вистачить для цього кількох хвилин? Тож цілком правомірно було запитати: — Іване Гуровичу, що б хотілося додати до вже сказаного?

— Річ у тому, що у 1988 році ось на такому традиційному зльоті ми повинні будемо вже відзначити 30-річчя ювілей зльотів. Я вже пошкодував, що не сказав про це сьогоднішнім учасникам, — адже немало з них прийдуть на звіт і наступного року. Саме у 1958 році відбувся перший звіт і на ньому вже співали пісню нашої виробничої бригади «Змолоту честь трудову бережи». Слова до неї написала тодішня учениця, бригадир Валентина Овчарова, а музику Г. С. Шенченко. Тоді ж школі вручили перехідний Червоний прапор.

От про який ювілей мова. Треба б розшукати учасників того першого зльоту. Серед них немало заслужених хліборобів, шанованих людей. Хай вони стануть гостями наступного зльоту, розкажуть про той час, коли ми лише починали.

Цю зустріч можуть допомогти організувати райком і обком комсомолу. Щодо мене, я теж завжди охоче допоможу.

З. КУЦЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

Наболіло!

або Слідами одного з рішень міськвиконкому

Кожного понеділка о десятій годині педагоги-організатори житлово-експлуатаційних ділянок обласного центру збираються на свою чергову планірку. Тут вони вирішують різні питання діяльності клубів, намічають плани роботи на найближчий період. І часто на планірках можна почути нарікання, і цілком справедливі, на шефів, то підприємства і установи, які покликані надавати допомогу підлітковим клубам. Адже клуби стали своєрідними центрами виховання, організації цінного дозвілля дітям і підліткам. У чому ж потрібна допомога шефів?

Ось, скажімо, півроку тому до ЖЕДу № 3, який розташований за адресою проспект «Правди», 2, завізали спортивне устаткування, виготовлене по замовленню чавуноливарним заводом. Тут і бруси, і турнік, і гімнастичні стінки, і баскетбольні щити. Але нині усе це інакше, як «кам'янем лежачий вантаж» назвати неможливо. Хто ж повинен допомогти дітям з підліткового клубу?

4 лютого 1982 року Кіровоградський міськвиконком прийняв рішення за номером 102 «Про закріплення за підлітковими клубами ЖЕДів промислових підприємств, загальноосвітніх шкіл, спортивних закладів...». Саме як шеф до ЖЕДу № 3 був закріплений завод «Ремпобуттехніка». Але це підприємство і не збирається надавати шефську допомогу підлітковому клубу. Тому й лежить спортивне устаткування.

— Ми б разом з дітьми впровадили, — говорить педагог-організатор ЖЕДу О. П. Потапчук, — та справа в тому, що астановлювати все це необхідно на готовому вже заасфальтованому майданчику.

На заводі «Ремпобуттехніка» є комсомольська організація. І впевнений, що комсомольці підприємства зробили б це протягом одного лише комсомольського суботника.

А от у ЖЕДі № 8 (вул. Пачасова, 6) шефів аж двох — виробниче об'єднання «Друкмаш» та за-

вод радіовиробів. А що конкретно ними зроблено? На заводі радіовиробів інколи «розжаліться» на грузовик, аби щось підвезти. А друкарів лише одного разу виділили своїм підшефним чотирьох робітників. Її прийшли після зміни, покрутилися півтори години і зникли. Ось і вся конкретна допомога за п'ять років з боку цих підприємств.

— Хвилююсь, що розповів вам про це, — сказав мені педагог-організатор ЖЕДу О. О. Рясівський. — Адже після того, як цю публікацію прочитав, на «Друкмаші» та заводі радіовиробів, то допомоги взагалі ніякої не одержимо.

Але ж є постанова міськвиконкому, яку треба виконувати.

Хочеться розповісти ще про одну хорошу справу тимурівця ЖЕДу № 8. Їм же з півроку існує тут «Стіл замовлень» для ветеранів війни та праці. Часто звертаються вони до піонерів. Тимурівці відвідують кожного з ветеранів, допомагають їм, і ось Рясівський звернувся до начальника міської телеграфно-телефонної станції за проханням встановити телефон. Адже трапляється й так, що необхідно надати екстрену допомогу. А той, хто її чекає, не може вийти з будинку. Відмовили! Причому у письмовій формі. Відмовили не тільки дітям у їхньому доброму починанні.

Все це наболіло! Наболіло педагогам-організаторам ЖЕДів. Дуже часто ще підліткові клуби знаходяться у підвалах житлових будинків. Звичайно, це питання вирішити не легко. Але ж можна. Скажімо, біля автовокзалу існує підлітковий клуб. У підвалі, напівзатопленому каналізаційними зливами. А в п'яти хвилинах ходьби від нього — павільйон. Колись там розміщувався салон «Взуття». Нині його прикрили, а невдовзі на ньому поміняли афішу: «Лікєро-горілчанний відділ». Але ж можна було у тому приміщенні розмістити підлітковий клуб. Доречі, дехто з любителів міцних напоїв, купивши пляшку-дві, спускається саме до підвалу, в якому розташований підлітковий клуб. І лише рішучі дії педагогів-організаторів зупиняють небажаних для дитячих очей напівп'яних осіб.

Де ж ви, шефи підліткових клубів? Невже тільки на паперах рішення і постанови? Та й міськвиконкому варто було б контролювати виконання власного рішення.

С. БОНДАРЕВ,
спецкор «Молодого комунара».

Традиції мають історію

XXV обласний зліт трудових об'єднань школярів був традиційним, адже збираються на нього представники учнівських виробничих бригад щороку. Але нинішній зліт правомірно назвати і не традиційним.

Вісім школярів, навіть коли вчинилися доповіді на власних помилках. Зате на нинішніх зльотах учні вже говорять про науково-дослідну роботу, про співробітництво з дослідними інститутами, відомими селекціонерами.

Виробнича праця набула нових форм. Тут немало важку роль грає вічний поряток юних до нового, прогресивного. Ну, от хоча б згадати Федорівську середню школу Кіровоградського району. На фермі, у своєму комплексі обладнали невеликий телецентр. До школи не близько, але директор у будь-який момент може включити телевізор у своєму кабінеті і перевірити, як справи на комплексі, дати по селектору розпорядження учням, що знаходяться на той час біля худоби.

Так, тридцять років тому про таке й не мріяли. І обсяг робіт тоді ще не вимірювався в таких цифрах, як тепер. На нинішньому зльоті прозвучала цифра: протягом минулого літа й осені трудові об'єднання школярів області виконали об'єм сільськогосподарських робіт на суму понад 2 мільйони карбованців. Тому школярі мали про що розповісти. І про успіхи, і про проблеми, і про завдання, які стоять перед ними.

Цікаве питання перед школярами області поставив у своєму виступі на зльоті секретар обкому Компартії України В. М. Шершнін. Він підійшов до нього, починаючи з конкретного прикладу. Розповів про тридцятирічну ділчанку з Новоархангельського району Валю Зорник. (Про неї писав «Молодий комунар» в передостанньому випуску «Вітриль» — З. К.). Розповів про її бажання допомагати старшим на фермі і про те, що їй з десяти років довіряють групу корів. Минулого літа

Ігор Морозюк, бригадир трудового об'єднання «Старт» Кіровоградської середньої школи № 5, звітував про роботу під час канікул, повернувшись до цієї пропозиції. Скаже так: «А що — коли дітям довіряють серйозну роботу, у них показники більші, ніж у дорослих, бо вище почуття відповідальності...».

Досвід справді вартий уваги. Адже скрізь діти колгоспників так чи інакше під час канікул допомагають батькам у роботі. Можливо, й краще надати цій стихійній допомозі певний порядок і характер. Хто, однак, цим займеться? Без сумніву, це цілком під силу трудовим об'єднанням разом з базовими господар-

ствами. Останні від таких пропозицій, напевно, відмовлятися не будуть.

У Федорівській і Соколівській середніх школах Кіровоградського району досвід самостійної роботи учнів на фермах уже не малий.

Оксана Самойлова, учениця Соколівської СШ:

— Два роки тому школа взяла дві групи телят на дорощування. Ми виконували весь цикл робіт самі. Почали розширювати девіришництво — постала проблема з приміщенням. Колгосп-шеф «Україна» допо-

могли нам допомогти. Ми взяли дві групи телят на дорощування. Ми виконували весь цикл робіт самі. Почали розширювати девіришництво — постала проблема з приміщенням. Колгосп-шеф «Україна» допо-

Літній МК
виступи

рена на зборах комсомольцями с. Зеленого. Намічено конкретні заходи по поліпшенню відпочинку молоді.

Нині в клуб підібрано кіномеханіка, фільми демонструються систематично. Клуб забезпечено магнітофоном. Поліпшено тут і масову роботу.

«ОБРИВКИ
АФІШ
ДЛЯ ДРУЗІВ
КІНО»

Так називалася кореспонденція в «МК» за 26 лютого ц. р. Відділ культури Компартійського райвиконкому відповів на неї: «Кореспонденція обгово-

КЕЛПНИКИ ЗАПИТАНЬ І ВІДПОВІДЕЙ

ЗАРПЛАТА

ДЛЯ НЕПОВНОЛІТНІХ

Знаючи, що Л. Захарчук і мікроградець І. Підприго-ра кілька місяців працюва-ли до повноліття, Тепер, зо-слідуючи, запитують: чи повинні їм доплатити за всі ці місяці, адже працювали вони повним робочим днем?

Нашим читачам відповідає завідувач юридичною кон-сультатцією обласної Ради професійних спілок М. Ф. ДИГАЛО:

Згідно діючого законода-вства неповнолітні особи, які не досягли 18 років, у трудових правовідносинах прирівнюються до повнолітніх, а стосовно охоро-ни праці, робочого часу, відпусток і деяких інших умов праці користуються пільгами, встановленими за-конодавством СРСР і УРСР.

Для робітників і службов-ців віком від 16 до 18 років встановлена скорочена три-вадцять робочого часу — 36 годин на тиждень, а для осіб віком від 15 до 16 ро-ків — 24 години.

Заробітна плата неповно-літнім робітникам і служ-бовцям при скороченому робочому тижні виплачує-ться як за повний. Праця неповнолітніх робітників і службовців, які працюють від виробітку, оплачується за виробленими розцінками, встановленими для дорослих робітників. З доплатою за тарифною ставкою за час, на який тривалість їхньої щоденної роботи скорочує-ться в порівнянні з трива-лістю щоденної роботи до-рослих.

Заробітна плата нарахо-вується за працю, а не за вік.

ЗВІЛЬНИТИ

ВІД ПОДАТКУ

Лист нашого читача І. Ко-ритна з Новоархангельсько-го району: «Я інвалід 2-ї груп по праці, працюю в кол-госпі сторожем. Чи можуть мене звільнити від оплати сільськогосподарського по-датку?»

На запитання відповідає начальник бюджетного від-ділу, заступник начальника фінансового управління об-ласного конвою Г. О. КОРОТИЧ:

— Згідно з Законом СРСР «Про сільськогосподарський податок» від 8 серпня 1953 року (в редакції Указу Пре-зидії Верховної Ради СРСР від 22 грудня 1983 року) по внесенні змін і допов-нень у Закон СРСР «Про сільськогосподарський по-даток» господарства, до складу яких входять інвалі-ди праці I і II груп, при від-сутності працездатних звіль-нюються від сплати сільсько-господарського податку пов-ністю, а при наявності пра-цездатних — на 50 процен-тів.

У випадку віднесення ін-валіди праці I і II груп на протязі року до III групи ін-валідності, а також у випад-ку смерті інваліда надання господарству пільг зберігає-ться до кінця року.

При переході на пенсію по старості інвалідів праці, віднесених в установленому порядку до I і II груп інва-лідності довічно, не втра-чається право на отриман-ня господарствами, до скла-ду яких вони входять, пільг на сільськогосподарський податок як інвалідам праці.

При наданні пільг на сіль-ськогосподарський податок члени сім'ї, яким виповни-лось у поточному налічен-ному році — чоловікам — 60, жінкам — 55 років, діти до 16 років (включно), інва-ліди I і II груп інвалідності, також військовослужбовці в строку навчання не мен-ше року до працездатних не відносяться.

СЕРЕД матеріалів, зі-браних юними слід-цями Кам'янецької се-редньої школи Новоар-хангельського району, ме-не зацікавив фотографом у світлозведеному пере-плетенні. За змістом і оформленням його вгаду-валася вправна рука не-байдужого дослідника. В ньому — фотографії вій-ськових, копії листів, вір-ші про мужність.

— Так і є, — по очах вловлював мою здогадку ди-ректор школи О. І. Стрі-лець. — Це рукописний збірник про воїнів-прикор-донників, які боролися біля Перемішля в перші дні війни. Та хіба тільки Перемішля! У складі різ-них військових з'єднань і частин вони гідно докла-ли себе в боях за Радян-ську Україну. Альбом на-діслав жителю міста Муром Володимирської області в подяку, що ми допомагали в розшуках її чоловіка — Володимира Леонідовича Мухіна. По-шук ще не завершено, але Анастасія Іванівна стала для нас, як рідна. Приїз-дила в Кам'янець, наві-дувала сільський музей, школу. Побувала на міс-цях колишніх боїв воїнів 6-ї і 12-ї армій, у гру-пі яких було чимало при-кордонників.

У серпні сорок першого, коли у Насті на руках зна-ходився маленький син, прийшло коротке повідом-лення: «Ваш чоловік — червоноармієць Мухін В. Л. пропав безвісти на Захід-ному фронті». Впала в розпач, та близькі підтри-мали, мовляв, же не втра-чено надії. І жила вона нею довгі роки. Здавалось, ось-ось солдат у формено-му кашкеті із зеленим вер-хом переступить поріг рід-ного дому. Прийшов день Перемоги, повернувся з фронтів чоловік, але про Володю ніяких звісток.

Добра пам'ять, певне, чи не найдорожче почуття у людини. Не виходив з її

голови хлопець, з яким ще з другого класу в школі сиділа за однією партою, довіряла свої помисли, мрії, вперше зізналась у коханні. Тому зверталась у різні установи, до військ-комату, в Міністерство оборони СРСР. Відповіді приходили невтішні.

Якось до рук потрапила книга Ю. Стрижкова «Ге-рой Перемішля». Взялася читати — і аж серце спи-

про відступ військ За-хідного фронту.

У вищезгаданому мною альбомі разом з фотогра-фіями — копії листів при-кордонників, які власни-ручно внесла Анастасія Іванівна. Не можна без хвилювання читати ці сто-рінки. «Все, що описано в книгах про перші бої на західному кордоні Вітчиз-ни, — пише прикордонник Федір Іванович Король-

ОПЕРАЦІЯ «ПОШУК»

Єфрейтор Мухін — герой Перемішля

нілось — події описуються саме там, де служив її Во-лодя! Знайшла прізвища командирів і бійців при-кордонної застави. А рап-том хтось із них ще зали-шився живим і щось, мож-ливо, знає про її чоловіка? Не зволікаючи її хвилини, написала листа автору книги. У відповідь отрима-ла кілька адрес учасників боїв за Перемішля. З то-го часу поринула Анаста-сія Іванівна у невтримний хвилюючий пошук.

Пому виповнилось 22 ро-ки, коли фашисти пору-шили наші західні кордо-ни. Єфрейтор Мухін ніс службу на 15-ї заставі у складі 93-го прикордонно-го загону. Цей загін спіль-но з воїнами 99-ї стрілець-кої дивізії боровся біля Перемішля. У перший день війни його знавця за-хопили фашисти. Та від-разу ж 23 червня наші воїни стрімким контрата-ром відкинули ворога за кілька кілометрів від при-кордонної смуги. І утри-мували місто 6 днів до мо-менту оголошення наказу

ко, — це крапля в морі. Через наші серця прохо-див передній край фронту, і ми не мали права похит-нутись, бо знали: за нами рідна земля, наші родини, весь народ».

Досить цікаві в альбомі слогади збройного майстра 93-го прикордонного за-гону І. С. Громова. Якраз він розповідає, що добре знав єфрейтора Мухіна і востаннє бачив його у складі розвідувальної ро-ти під командуванням ка-пітана Кисельова, того са-мого Кисельова, що був начальником військової комендатури, у яку входила їхня застава.

Іван Сергійович розпо-відає, що єфрейтор Мухін разом з ним, старшим сер-жантом Козловим і ще з одним прикордонником, ім'я якого він не пам'я-тає, ходили в розвідку. Їм удалося підірвати машину гітлерівців і знищити біль-ше десятка солдатів про-тивника. Володя в критич-них ситуаціях завжди збе-рігав витримку, добре орієнтувався і завжди по-

спішав на допомогу това-ришам.

Останні дані про бойо-вий шлях групи бійців і командирів 93-го прико-рдонного завершуються ага-

а краєзнавцями Рогівської школи.

До речі, і в тому селі побувала негатована Ана-стасія Іванівна. Ось що вона пише у листі до ме-не: «Про останню розвідку Володі в Рогів мені роз-повідав Громова. У нього чудова пам'ять, і він ні-чого не міг напалутати. Та, на жаль, вже два роки, як не стало цієї великодуш-ної людини. І ніхто не при-пиняв листування з вої-нами сорок першого. Але важке це листування. Лю-ди ці вже літні, поіспече-ні війною, часто хворіють, Вони дуже вразливі. А у мене до них питання, які викликають болісні спога-ди. Нелегко на них відпо-відати. Та не хочеться відступати від серйозної справи. Нині я оформляю альбом для рогівських червоних слідопитів. Ви б знали, які тут жорстокі бої з ворогами вели наші при-кордонники! Тут вони втра-тили свого командира Та-рутина. Стікаючого кров'ю його підібрали місцеві жителі. Врятувати не всти-гли, помер від ран».

Мені б хотілось встано-вити прізвище одного із прикордонників, прах яко-го жителі Рогів перезахо-ронили з городу крайньої хати села в братську мо-гилу. З розповіді Громова, схоже, що це розвідник із тієї розвідгрупи, у якій був і Володя. Одна із груп бійців відійшла до Малої Виски. Можливо, з ними був і єфрейтор Мухін».

За колективним пошу-ком, який очолила жінка із Муром, бачаться нові епі-зоди, маловисвітлені сторін-ки героїзму воїнів сорок-го сорок першого року. Підтримувати подібний ен-тузіазм — наш патріотич-ний обов'язок. До цього нас закликають обеліски із скупими надписами «Невідомому солдату».

Д. ТАНСЬКИЙ,
журналіст,
Новоархангельський район.

ПОЕТ-РЕВОЛЮЦІОНЕР

СТОРІНКИ ІСТОРІЇ

«Скоро нашу багато-страждальну Росію охо-пить загальне повстання. Трудовий народ зупинить царське ненавистне сава-ліля і завоює собі вільну волю...» — так писав в одному листі до брата Олексій із заслання.

Олексій Михайлович Гмирьов народився у Смоленську в сім'ї бідно-го залізничника. Рано по-мерла мати. Мачуха не-злюбила хлопця, не дава-ла читати навіть книжок. Уроки доводилось робити в лісі.

Після смерті батька, у п'ятнадцять років, треба було шукати роботу. Стар-ший брат забирає Олек-сія в Миколаїв Херсон-ської губернії, влаштовує працювати на суднобудів-ний завод «Наваль» учнем слюсаря. Виснажувався, а платню одержував низьку.

Світгляд Гмирьова скла-дався під впливом робіт-ників-революціонерів, яки-ми керував місцевий ко-мітет РСДРП. 1903 року Олексій бере участь у страйку робітни-ків заводу, за що його за-арештовують. В сімнадцять років він уже член РСДРП. Мати, партійна робота. За завданням пар-тійного комітету яночі друкує листівки, а вранці з товаришами розклеює їх у місті. Одного разу його взяли разом з листів-ками. Заарештували на кілька місяців. Після тюр-ми на завод уже не прий-няли — «як політично не-благонадійного».

Олексій пізніше згада-вав: «Вечорами, коли над містом опускалися сутін-

ки, наша голодна ватага збиралась де-небудь у кін-ці робітничого кварталу і співала пісні голоду, пра-ці й боротьби... Коли ж буде кінець цим мукам?».

За завданнями Микола-ївського комітету РСДРП приїжджає до Єлисавет-града, де продовжує ве-сти революційну роботу.

У вересні 1905 року зно-ву Олексій заарештову-ють. Одеська судова па-лата засудила його до заслання в Архангельську губернію. Він писав: «...Ме-ні солодкі ланцюги, від-радна ганьба за щастя рідного краю...».

В листах до брата: «Здо-ров'я моє погане. Постійні головні болі, болять зуби, ноги. Ну, нехай десять за-палених легінів, нехай уто-плюсь у болоті або вмуру смертю, — але жити тут не можу! І десь у червні втечу...».

Справді, літом 1906 ро-ку Олексій тікає із заслан-ня й знову з'являється в Єлисаветграді. Та через півроку його заарештову-ють. Два роки велось слід-ство, етапом голодного і холодного водили на допи-ти з Херсона в Єлисавет-град, з Єлисаветграда в Херсон. З кожним днем здоров'я гіршало, під слід-ством він сидів у намері-одиночці. На побачення ні-кого не впускали, переда-чі не приймали.

27 жовтня 1907 року в місцевій газеті «Голос Юга» писалося: «В карно-му відділенні Єлисавет-градського окружного су-ду з участю присяжних засідателів буде слухатись справа про збройний на-пад на маєток Луцького та вбивство Луцького».

26 січня 1908 року суд закінчив свою роботу. Гмирьова внесли виро-к, сфабрикувавши брехливе

звинувачення про вбивство Луцького, — до 6 років і 8 місяців каторжного ув'язнення. Це настільки було несподівано, що Олексій лише сказав: «Ка-жуть, є бог, є закон, є кривда. Люди брешуть. Для нас, робітників, у житті є лише ланцюги і кулі, кулі й ланцюги».

Гмирьова відправляють етапом у політичну тюрму міста Херсона. В тяжких умовах каторги він захо-рив на туберкульоз леге-нів. У вересні 1911 року на 24-му році життя в Херсонській каторжній тюрмі обірвалося життя Олексія Гмирьова. Все своє коротке життя, рево-люціонер Гмирьов боровся з ненавистним йому са-модержавством. Про це гово-рять його вірші, написані переважно в тюрмах. Особ-ливі інтереси поета були невіддільними від інтере-сів анекдотичного люду.

Перші вірші Олексія Гмирьова були надрукова-ні 1912 року в газетах «Невская звезда» і «Прав-да». Збірник віршів «За-грати», в який увійшли 37 віршів, видано 1926 ро-ку.

1950 року Д. Шостако-вич у своїх «Десяти по-емах для хору» переклав декілька віршів поета. А ще через вісім років світ побачила збірка віршів «Колес молодий».

В одному із віршів Олек-сій Гмирьов пророче пи-сав:

Я погибну, но вместе
со мной не умрут
Пролетарские песни
мои.

Л. БІЛАШ,
працівник держархі-
ву, член історико-ре-
волюційної секції об-
ласного Товариства
охорони пам'яток іс-
торії та культури.

ТЕАТР

ХЛОПЧИК ІЗ «ВІЙСЬКОВОЇ ТАЄМНИЦІ»

Молоді актори трупи театру імені Кіричанського готують романтич-ну газету А. Гайдара «Хлопчик-Кибальчиш».

Зробити цю виставу са-мостійно, а позаробочий час і в незвичайно корот-кий строк — ця ініціатива пішла від ветерана праці, художника театру І. І. Олексієнка та заслужено-го артиста УРСР А. О. Ко-сяченка.

Під час однієї з репети-цій А. О. Косяченко як режисер — постановник «Хлопчик - Кибальчиш» поділився своїми думками: — Мені здається, школярі в останні роки чомусь позбавлені цікавих вихо-

них вистав. І не тільки в нашому місті. Але ж ро-бота з глядачем, вихова-ня його естетичних сма-ків, моральних поглядів починається з дитячого ві-ку. Тому ми й обрали для роботи гайдарівську казку із повісті «Військова таємниця» (Інсценізація Є. Шерстобитова). В образ-ній формі вистава розкри-є дітям зміст класової бо-ротьби, покаже, як долає-ть

ся найважчі випробуван-ня, гартується стійкість і воля до перемоги.

Інсценізація казки трохи незвична за формою. Це — виразний пла-кат-видовище, в якому вико-ристовують с я романтичні сим-воли, шарж, на-ринатура.

У виставі зай-няті Ігор Тар-навський (Ки-бальчиш), Ми-хайло Іванчук (По-ганіш), Віктор Алдошин (Го-ловний Буржуя), Лю-мила Короленко (Гаріш), Олег Нікітін (Юрчиш), Лю-бова Кирсаненко (Звон-чиш), Олег Короленко (старший брат Кибальчи-ша), Віктор Кирсаненко (Тілохранитель).

Вистава звучить як при-страсна поема про віда-ність Батьківщини, про лю-бов до рідної землі. Водночас це гнівна розповідь про зра-ду і підлоту, про підступ-ність і жорстокість.

Р. ЛЮБАРСЬКИЙ.
На знімку: Поганіш
— Михайло ІВАНЧУК.
Фото В. БОГОМОЛЦЯ.

С ПОЧАТКУ кілька міні-інтерв'ю.
Андрій БАБЕНКО, восьмикласник: — Брейк? Звичайно, подобається.
 — Чим?
 — Ну... елегантністю.
 — Це брейк елегантний?
 Цікаво.
Віталій ТАНАЩУМ, дев'ятикласник, корнетист духового оркестру «Зміна» обласного Палацу піонерів і школярів імені В. І. Леніна: — Брейк? Ні, не поважаю.

Ігор ВЛАСОВ, курсант: — А що, мобілізує танок. Люблю спостерігати за брейкерами. Сам не танцюю.

Брейк-данс... А ось ще одна думка. Керівник хореографічного ансамблю «Пролісок» А. Є. Коротков запитав: «А ти справжній брейкерів бачила?»
 — Ні.

Спіррозмовник посміхнувся і щось сказав кільком своїм вихованцям. Загнала музика. Троє хлопчиків, як згодом представили мені — п'ятикласники Саша Король і Віталій Володін та четвертокласник Олег Лобанов вийшли на середину репетиційної кімнати... Танцювали завзято, наполегливо, з легкістю виконую-

чи найскладніші «па» танцю. Коли танок припинили менші, їх змінював дев'ятикласник Олег Солонко. Спостерігати за рухами брейкерів було справді цікаво.
 — Подобається, — сказала я Анатолію Короткову, коли ми залишилися

БРЕЙК-ДАНС: ЗА І ПРОТИ

одні — тільки... Моторошно якось. Я розумію, на тренуванні тіла, фізична досконалість. Але... ці застигли очі, відсторонені обличчя, автоматичні рухи... Щодо мене, то нехай краще змагаються на гаревих доріжках стадіонів, плавають, грають у футбол. Залиште танцеві душу!
 — А я нічого проти брейку не маю. Ти не помітила, тут є навіть елементи класичної хореографії, народного танцю... Час все розставити на свої місця, подумалося мені. Тільки час — все-

сильний. Ось «бітлі». Скільки груп і зірок виникло після, а слава квартету немеряноч.

Симптоматично, розмову про рок-музику, почату редакцією, підхопили деякі наших читачів. Листи надходили захоплені, сердиті, переконливі, ка-

тегоричні. У «Молодому комунарі» вже була вміщена стаття С. Бондарева на захист брейку. Всі, хто писав про брейк, у тому числі й автор статті у «Молодому комунарі», посилаються на те, що нове завжди важко пробиває собі дорогу. У статті С. Бондарева йшлося про те, що «захоплення» молоді ніяк не візьмуть до свого арсеналу працівники культури Кіровоградщини. Дійсно, брейк-данс у селах мало танцюють. Я маю на увазі не імітацію, а справжній брейк. Та коли бути відвертими,

ПОЛЕМІЧНІ ЗАМІТКИ

то працівники культури області не дуже беруть до свого арсеналу і бальні танці, не те що брейк. До того ж навчити брейк-дансу не так легко.

Мені доводилось розмовляти про брейк з різними людьми, і ні від кого я не чула заперечень: танцюють — і нехай собі! Звичайно, власну думку висловлював кожен і, на жаль, не завжди на користь брейку. Наприклад, учитель музики середньої школи № 5 С. В. Гіріч на моє питання, чи подобається йому брейкери, відповів категорично: «Тілі Нібі паралізовані». Грубувато, звичайно. Анатолій Коротков, запевняючи, що брейк має право на симпатії молоді у вік електроніки і роботизації, знав, що як танцюрист брейком би не захопився, хіба що з метою тренажу.
 — Є у брейка майбутнє?
 — Ні! Брейк уже пройдений етап. Сьогодні у молоді інші танцювальні захоплення. Степ, наприклад. Чечітка тобто.

В. ЛЕВОЧКО.

Ім аплодують

уже двадцять літ

Російський хор Свердловського сільського будинку культури Бобринецького району утворився 1967 року. З 1972 року хором керував Василь Захарович Якубський. Він допоміг аматорам створити цікавий, різноманітний репертуар. І виконавцем усе частіше аплодували одностельці, жителі району. А у 1978 році за високу виконавську майстерність колективу було присвоєно почесне звання «народний самодіяльний».

Зараз хором керує моло-

дий, але вже вмілий фахівець, випускник музично-педагогічного факультету Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна Анатолій Іванович Ляхов.

Людей різних за віком і фахом об'єднала пісня. Співають у російському хорі хлібороби і вчителі, твориники і працівники ідеальні, механізатори і культпрацівники.

Серед учасників народно-го хору багато сімейних пар. Це Віра Володимирівна та Валерій Васильович Минайли, Марія Якієва та Богдан Михайлович Павлішнюки, Лідія Мусієва та Петро Миколайович Славинські...

А. НЕТИС.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

СУБОТА

НЕДІЛЯ

5 КВІТНЯ

4 КВІТНЯ

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультфільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.00 — Грає баяніст В. Нікітич. 8.25 — «Чого і чому». Передача для дітей. 8.55 — Телфільм «Сміддять миттєвості весни». 12 серія. 10.00 — Науково-популярні фільми про шкідливість пияцтва. «Алкоголь і діти». «Зцілення». 10.30 — «Для всіх і для кожного». 11.00 — «Ватківський день — субота». 12.30 — Документальний фільм «Людина з кіноапаратом». 13.50 — «Співдружність». Тележурнал. 14.20 — «Співає і танцює молодість». 14.30 — Новини. 14.50 — Інститут людини. Передача з Києва. 15.50 — До національного свята Угорщини — Дня визволення. Програма телебачення УНР. 16.45 — Документальний телефільм. 17.35 — Мультфільм. 18.00 — 9-а студія. 19.20 — Етюд Ф. Шапена у виконанні Л. Тимофєєвої (фортепіано). 19.40 — Кіно і глядач. 21.00 — «Час». 21.40 — В суботу ввечері. КВН-87. Зустріч студентів Уральського політехнічного Інституту і Московського хіміко-технологічного Інституту. 23.10 — «До і після пізньої». Інформаційно-музична програма.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.10 — Ритмічна гімнастика. 10.40 — «Мелодії звуку чарівні». 11.20 — Літературна карта України. 12.05 — Музичний фільм «Сумувати не треба». 12.40 — Солдатські листи. 13.15 — Новини. 13.25 — Доброго вам здоров'я. До Всесвітнього дня здоров'я. 14.00 — Для дітей. Художній фільм «В ідеї». 15.00 — Сьогодні зустріч. 16.30 — Мультфільм. 16.40 — Вперше на екрані УТ документальний фільм «Імем закону пам'яті». 18.00 — Розповідає Юліан Семенов. Передача перша. 18.45 — «Снариби музеїв України». 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — «І тільки музика». 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Художній фільм «Кар'єра Діми Горіна». 23.10 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — На зарядку ставай! 8.15 — Фільм «Сорока-злодійка». 9.35 — Російська мова. 10.05 — День музики С. Рахманінова. Сторінки життя і творчості композитора. 11.05 — Науково-популярні фільми. 11.45 — До 70-річчя Великого Жовтня. Фестиваль національних театрів. Н. Асанбаєв. «Чаровний ланцюг». Фільм-вистава Башкирського театру драми ім. Гафурі. 14.15 — Роман С. Рахманінова у виконанні І. Архипової. 14.30 — «Прощу слова». Зустріч з композитором і молоддю М. Балашихи. 15.25 — С. Рахманінов. Рапсодія на тему Паганіні. 15.55 — Мультфільм. 16.25 — С. Рахманінов. Друга симфонія. 17.20 — У світі творін 18.15 — Концерт з творів С. Рахманінова. 19.30 — Волейбол. Чемпіонат СРСР. Жінки. ЦСКА — «Уралочка». 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Гандбол. Кубок ІТФ. Чоловіки. П'ятифін. «Граштал» (Кавнас) — «Гуммерсбах» (ФРН). Кубок володарів кубків. Чоловіки. П'ятифін. «Слован» (Югославія) — ЦСКА. 21.00 — «Час». 21.40 — Фільм «Люблю. Чекаю. Олена».

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

СПОРТ

ФУТБОЛ

«ДЕСНА» — «ЗІРКА» — 0:0

До Чернігова кіровоградці прибули з Києва після першої поразки в нинішньому сезоні від армії столиці України з рахунком 0:2. І деснянці були настроєні тільки на перемогу. В попередньому матчі вони так і не змогли подарувати її своїм прихильникам, зігравши внічию з криво-

риським «Кривбасом» (1:1). Та й у грі з «Зіркою» чернігівці не досягли бажаного. Гості чітко контролювали м'яч і були навіть ближчими до перемоги, ніж «Десна». Але після фінального свистка арбітра на табло красувались нулі.

Отже, після чотирьох турів на рахунку «Зірки» чотири очка.

6 квітня кіровоградці прийматимуть на своєму полі тернопільську «Ниву».

ГАНДБОЛ

ПЕРШИЙ МІЖНАРОДНИЙ

Гандбол на Кіровоградщині завойовує все більшу популярність. Мабуть, через успіхи жіночої команди «Буревісник» Кіровоградського педагогічного Інституту, з якою працює відомий тренер Сергій Альшеский.

Наприкінці березня студентки взяли участь у міжнародному турнірі в Ужгороді, який проводився в рамках програми святкування дня Собору Сопмарської області Угорщини на Закарпатті.

Кіровоградки посіли в змаганнях третє місце. Зустріч з угорським клубом «Нодьорхаз» завершилася внічию 18:18. Ще два матчі наші дівчата виграли: у одеських одноклубниць (26:22) та ужгородської команди «Університет» (21:17). І лише у грі з дублерами команди вищої ліги «Бактянка» з Берегово кіровоградки поступилися — 22:24.

Цей турнір, безумовно, піде на користь «Буревіснику». Нагадаємо, що влітку команду чекає серйозний іспит у фіналі республіканського турніру студентського товариства.

ЧИТАЙТЕ В НАЙБЛИЖЧИХ НОМЕРАХ

★ Один з газетних номерів — спецвипуск по контрпропаганді «Думаємо, боремося, живемо».

★ «Клуб ділових зустрічей» — нова рубрика на-

шої газети. Першим гостем «Клубу» стане делегат ХХ з'їзду ВЛКСМ, перший секретар обкому ЛКСМУ П. МАЛИЙ.

★ «Пряма лінія» з делегатами ХХ з'їзду ВЛКСМ від нашої області.

ФОТОКАЛЕЙДОСКОП

Гулара — таке ім'я (мовою австралійських аборигенів означає «місячне світло») дали працівники зоопарку американського міста Сан-Дієго малюку коала, що народився в сімействі цих рідкісних тварин п'ятого континенту. Випадок народження коали в неволі практично унікальний, однак, до цього, Гулара — альбінос. Таке явище зареєстровано всього один раз серед представників сімейства сумчатих. Малюк швидко став гордістю всього зоопарку і особливо своєї матері Матильди.

На знімку: Гулара з матір'ю Матильдою.

Фото АП — ТАРС.

КАНАДА. Гігантський пену у провінції Британська Колумбія. Беззальне ставлення до багатств природи призвело до загрозі тисяч гектарів морських лісів. І тільки цей німий свідок нагадує нам сьогодні, що тут колись шуміли своїми кронами дерева-велетні.

Фото
С. ГОРСЬКОГО.
Фотохроніка ТАРС.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:

316050. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділу робітничої молоді та внутрішніспільного життя, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патриотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83.

БН 01648.

Індекс 01103.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Зам. № 177.

Тираж 84 000.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.
 Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва
 «Кіровоградська правда»
 Кіровоградського обкому
 Компартії України
 м. Кіровоград, вул. Гніпни, 2.